

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 25.

Extraordinair Session.

18de Møde.

Onsdagen den 19de Septbr.

(Forts.)

Sammerich (fortsat): Det Andet, hvorom jeg ønskede betryggende Tilfagn af Regjeringens Hensigter, var § 45 i Udkastet, om Behandlingsmaaden af Lovene. Der er, som vi Alle sammen veed, først Initiativet taget bort; det vil altsaa sige med andre Ord, at Rigsraadet, hvis det træder i Kraft, Rigsraadet, den ene Deel af Statsmyndigheden, skal, saasnart det vil have Noget sat igjennem, gaae ad Andragernes Vej, det skal, om jeg saa maa sige det, staae med Hatten i Haanden ligeover for den anden Deel af Statsmyndigheden, Regjeringen; dette forekommer mig ikke at være nogen anstændig Stilling for en constitutionel Forsamling. Regjeringens Veto spørger gjennem hele denne Paragraph i forskjellige Skikkelser, og det kommer frem under Lovens 3die Behandling, saaledes at Rigsraadet blot skal kunne behandle en Lov tredie Gang, ligesom med Sværdet over Hovedet. En saa uconstitutionel Bestemmelse maa, efter min Formening, søges ændret ved Regjeringsforslag i Rigsraadet. Dette var sagt med Hensyn til Fællesforsamlingens videre Udvikling. Men der er en Ting endnu, med Hensyn til hvilken jeg for min Part maatte paa det Indstændigste begjære betryggende og beroligende Tilfagn om Regjeringens Hensigter, og det er Slesvig. Man kan ikke undre sig over, at Røster i denne Retning løste sig her for at tale det danske Hertugdømmes Sag,

vi med dyrebart Blod have løskjøbt fra Fienden; langt mere Grund til Forundring havde man, hvis de ikke lode sig gjøre. Jeg veed, at det er den samme Dyd at røre ved Slesvig i denne Forsamling (Tscherning: Nei paa ingen Måde). Da troede jeg det, det glæder mig, at det ikke er saa. (Tscherning: Det er de Medlem er ikke bekendt med Forsamlingen). Jeg veed nok, at factist er Slesvig undraget fra os ved den givne Forsatningslov, jeg veed ogsaa, at Rigsdagen har forsvømt sig og tiet stille dertil. Men jeg troer derfor ikke, at vor Berettigelse er borte til, saalænge Danmarks Riges Grundlov staaer, saalænge vi staae som Danmarks Riges Repræsentanter, da ogsaa at kunne tale et Ord om alle de Sager, som høre til Danmarks Rige, og deriblandt de slesvigiske. Vi ere Ihændehavere af de kongelige Løfter om en fri Forsatning for Slesvig tilligemed Kongeriget. Disse Løfter ere ikke blevne opfyldte, i det Mindste kan jeg ikke skønne det, de vente endnu deres Opfyldelse. Man kan maaskee sige, nu faaer jo Slesvig her en fri Forsatning, sælles med Kongeriget, hvis Udkastet da gaaer igjennem. Ja, svarer jeg dertil, det er rigtignok for det Første, som jeg yderligere har udviklet, en meget knap tilmaalt Frihed, men lad det nu gaae, lad det nu være en fri Forsatning, Slesvig faaer sælles med os, saa bestaaer Friheden ikke alene deri at have en fri Forsatning med Forfrister om, paa hvilken Måde Lovene skulle blive til ved Medvirkning af Folket, men den bestaaer ogsaa i visse Realiteter, visse Grundfriheder og Grundrettigheder, og dem har Slesvig, saavidt jeg kan skønne, saa godt som ikke en eneste af. Jeg troer derfor, at vi maae andrage ogsaa paa at faae betryggende Til-